

БУДНО МАКЕДОНЦИ!!!

Со дефинирањето на календарот за наредните парламентарни избори, битката за надмудрување меѓу релевантните политички партии сè повеќе се разгорува и до самиот ден на изборите, темпото ќе биде уште пожешко.

Поради настаните кои се случуваа во изминатиот период и поради она што евентуално следува, потребно е будноста на Македонците во Македонија да биде уште поголема, а сè со цел да се запрат и да се надминат лошите работи, кои го снајдоа македонскиот народ. Власта за петнаесеттина години владееше многу патишта минуваше, но зад себе оставаше многу малку добрина за народот.

Ако појдеме по редоследот на настаните тоа би било следното:

Токму изградбата на патиштата ја дава следната слика. Патот на правецот Велес-Прилеп два пати се пушташе во изградба, а до каде се дојдени сите знаат. Значи, утопија е да се гради нов пат на таа релација во оваа сиромаштија, наместо со проширување на патот преку Плетвар да се подобри безбедноста на патниците, а и фреквенцијата на моторните возила, како на патничките, така и на товарните.

Патот Радовиш-Струмица со години се гради и по речиси две децении сè уште не е изграден. Што тоа покажува? За разлика од сообраќајната мрежа во Источна Македонија, таков не е случајот со западната страна од државата. Лесно е да се каже зошто тоа е така? На актуелната власт не ѝ е во интерес и нема потреба да гради нови регионални сообраќајници. Потребно е побрзо да се дој-

де до Охрид преку Тетово-Гостивар и да се земе поголема такса за државната каса. Актуелниот амбасадор во Грција, во времето на кампањата за локалните избори 1996 година, на луѓето од Радовиш им ветуваше изградба на патот Радовиш-Берово. Тоа не се случи, а интересот беше од лична природа, земјениот пат минува низ селото Владимирово и покрај неговата викендичка. Случајот околу изградбата на другата Куманово-Крива Паланка-граница со Република Бугарија, повеќе години се наоѓа во агонија. Дали високите столбови нема да се претворат во неми паметници?

Актуелната власт, заплашена од она што се случи на локалните избори, смислено врши блокада на работата на советите на општините каде што опозицијата доби мнозинство гласови. На тој начин упорно сака да докаже дека други лица надвор од таа партија не се способни да раководат и да управуваат со многу дејности во општествениот и во политичкиот живот. Многу примери околу нас покажуваат дека не е така.

Актуелната власт е автор и соучесник на многу афери од широки размери, но и покрај сè што се случува во државата, тие упорно тврдат дека нема криминал или тој е ставен под контрола. Ако сакаа да расчистат со криминалните дејствија во државата требаше со појавата откривањето на ТАТ да се "пресечат" сите глави и прсти. Тоа не се случи бидејќи многу глави имало на врвот од пирамидата.

Кога веќе ја спомнавме аферата ТАТ, на сите штедачи, а и на другите, треба да им биде јасно дека со легално

донесениот Закон за обесштетување на штедачите, власта јавно призна дека во целост е вмешана во таа валкана игра. На битолчани тоа мора да им биде најјасно, но се чини дека не е така, според однесувањето на луѓето. Треба да се замислат за кого ќе гласаат на наредните избори и дали повторно претставниците на партијата на власт ќе кренат палец во знак на победа по свирежите од публиката и што на митингот ќе му кажат на народот за ТАТ или, пак, ќе им подготват уште некоја "ТАТ-ка". Каков морален и материјален срам?

По сè изгледа дека пензионерите се најпогодната групација за манипулирање во времето на предизборната кампања, веројатно затоа што немаат друг излез. Така ќе се случи и сега со некакво покачување или подобро речено враќање на она што им е одземено, наместо ако се загрижени за стандардот на тие луѓе да им поделат линеарно по 1.000-2.000 денари, а не вака, кој има уште повеќе да има. Така не е во западните држави, а нели ние се стремиме кон нив? Пензионерите мора да се замислат колку се валидни слуховите кои се пуштени од кујната на актуелната власт и што им се случи со сегашната опозиција кога таа беше на власт.

Настаните со и околу вработените, вработувањето, невработувањето, стечајните работници, предвременото пензионирање, се чини достигнаа кулминација со драматични, трагикомични, па дури и со хорор последици. А по сè тоа, почнува играта без граници, ќе се смилуваме и ќе вработиме нови (исти)

луѓе, но со олеснувања кои ќе ги користат сопствениците на лесно стекнатите фирми (добиеени на подарок), а во голем дел тоа се луѓе од близината на власта. Со каква иронија ова се прави?

Очигледно Законот за приватизација е приказна за себе, но и тоа е смислена работа, со примеси на голема математика. Општествениот имот во толкава мерка се обезвредни, што некои претпријатија, со целиот недвижен и подвижен имот, се купија за помала цена од некои двособни станови во центарот на Скопје. Ако барем малку се почитуваа некои важечки стандарди, со купувањето на имотот на фабриките и останатите објекти, оваа држава требаше да се збогати. Наспроти тоа, само преку хартија (документи) се менуваа сопствениците, а потоа и газдите на тие имоти. Трагично зарем не, а со несогледливи последици!

Во сферата на образованието со многу работи сме сè уште на почетокот, како во основното, средното, исто така, и во високото образование. Што уште не знаеме да измениме, воведеме нови форми на образование и во целост да вклучиме кон програмите од развиените земји во Европа. Најпогодна категорија лица за побрза промена се токму учениците и студентите, а наспроти тоа како во програмите, така и во учебниците нема битни промени и истите сè уште ги труеме со стара идеологија, стара историја и со учебници на странски јазици.

Во сферата на земјоделството секоја година се повторуваат исти и слични сценарија. Откупот на раниот зеленчук е нерешен, увезува-

ме, а се знае и кој и зошто. Ќе речат: "Ние не дозволивме фалсификувани документи". Да, ама и не забранивте господа од власта! Откупот на тутунот е специфична појава, минатата реколта навреме се исплати, луѓето за тековната година ги зголемија површините, очекуваат редовна исплата, но внимавајте прилепчани и радовишани: исплатата ќе следува по изборите. Може да се најде оправдување, кој ве тераше да садите толку? Слично е и со житото, виното, јаболката и со другите земјоделски култури, за кои се зборува дека потекнуваат од загадано подрачје и демек конкурентните цени влијаат на тоа. Со откупот на јагнињата иста слика се-

која година. Штом земјите од ЕУ не сакаат да ги купат, веднаш во оптек пуштаме вести божеме има појава на бруцелоза. Господа, ако сакавте ова да го санирате, досега имавте три пати време по четири години.

Во сферата на здравството сè уште не се расчистени многу работи, а цената најмногу ја плаќа болниот, изнемоштениот и сиромашниот. Што ќе се случеше ако тие, Јапонците, не ни подареа толку опрема или толку дозатори и хумани луѓе нè испратеа толкаво количество опрема и лекови? За жал, и околу оваа опрема - лековите, моќниците направија афери за приватен интерес. На почетокот на XXI век, за жал,

нам во родилиштата ни умираат деца при самото породување или од болеста мененгитис. Па, ние немаме многу деца, та така да си играме со животите. Кој за тоа досега одговарал или ќе одговара?

Во сферата на законодавството, по малку се случуваат исто чудни работи. Кои се тие реформи кои не можат да се спроведат во било која дејност, па и во судството. Но, по сè изгледа, станува збор за друга опасност од тие реформи. (Не)откривањето на бројните убиства и атентатот на претседателот најдобро зборува колку е часот во надлежните институции на власта. Зошто не се откријат убиствата, дури и на вработените во МВР, тоа нај-

добро го знаат надлежните? Зошто не се откријат, поточно кажано, сторителите на атентатот на претседателот, исто така, најдобро знаат надлежните, а кај народот владее мислење дека самиот тој знае за тоа. За безбедноста на граѓаните и за голема морална сатисфакција ќе биде добро овие работи да се изнесат во јавноста.

Зголемете ја будноста Македонци во Македонија, час поскоро ова ќе се врати како бумеранг по нашите глави и сами да не си доведуваме мечка во нашите дворови!!!

Благој Давчевски,
Велес

КАКВО Е ТОА ПРОКЛЕТСТВО КОЕ ГИ СЛЕДИ МАКЕДОНСКИТЕ РЕВОЛУЦИОНЕРИ?!

Повод да се јавам во Вашата Редакција ми е Научниот симпозиум за Методиј Шаторов-Шарло, одржан во МАНУ.

Од десетгодишна возраст, кога прв пат слушнав за "гревот" и за "предавството" на Шарло (роден сум 1946 година), постојано сум опседнат

со нелогичноста на осознавањето: Како може, ако бил "предавник" во полза на Бугарија, да го изгуби животот под неразјаснети околности

толку на територијата на државата во чија полза извршил "предавство"?

Им се заблагодарувам на Институтот за национална

ИСПРАТИ СМС **КУПИ ГО ВИСТИНСКИОТ ПОДАРОК**

1. На 075 14 14 42 испрати СМС со содржина: **РОД 075XXXXX** каде што XXXXXX е бројот на твојата сакана личност.
2. Твојата личност анонимно пораката ќе ти испрати - што би сакале да добие за подарок.
3. Почекај го нејзиниот одговор, а потоа "изненади" ја со вистинскиот подарок!

СМС ПОДАРОК услугата чини 20 ДЕН. - 18% ДДВ
*са гласно место, како во примерот

ИСПРАТИ СМС НА
075 14 14 42
20 ДЕН. + 18% ДДВ

СОНОВНИК

За допкупачите на твојот сон испрати СМС пораката со содржина: **SON** пошти
Твојата личност ќе ти испрати подарок!

*са гласно место како во примерот

историја и на МАНУ, кои овозможуваат да бидат јавно кажани околностите, барем она што до сега е откриено како неспорно, во врска со тајновитоста на насилната смрт (убиството) на овој истакнат револуционер на Коминтерната по потекло од Македонија.

Пред сè, пресрекен сум што ми се даде несекојдневна можност да го запознаам и да се поздравам со човекот кој лично го знаел Шарло и со него соработувал, членот на Покраинскиот комитет на КПЈ за Македонија, Перо Ивановски-Тиквар.

Додека го слушав едночасовното излагање на другарот Ивановски, сфатив дека човек со такво револуционерно минато, на таа возраст чувствува морална обврска да ги изнесе скапоцените сознанија што е можно повистинито; размислувајќи поврзувајќи сознанија за драматичните случувања во врвовите на КПЈ непосредно, пред и за време на Втората светска војна, пред чиј крај загинал Шарло.

Сметам дека е пожелно размислите да ги изнесам јавно, како поука за младите генерации кои доаѓаат, и Македончињата и подмладокот на другите етнички групи, граѓани и воспитаници на Република Македонија.

Со излагањето на другарот Ивановски во мене блесна едно интересно, за жал, поразно сознание.

Од четворицата врвни интелектуалци во врвовите на КПЈ, двајца (половина) се Македонци: Шарло и Рацин, двајцата загинати по планини, во неразјаснети и таинствени околности, од куршум; третиот е Евреин (Моша Пијаде), отруен 1957 година во Париз (не е тешко да се погоди во чија режија); четвртиот е Хрват (католик, како и двајцата врвни политичари на СФРЈ, учителот Едвард Кардељ и металскиот работник подоцна маршал, Јосип

Броз, двајцата починаа во одминати години од природна смрт, со државни почести и проштални говори), Мирослав Крлежа, еден од тројцата кандидати на СФРЈ за Нобеловата награда за литература кој, исто така, почина од природна смрт во одминати години, погребан дома со највисоки државни почести, како заслужен и угледен граѓанин.

Какво е тоа проклетство кое ги следи македонските револуционери (Гоце Делчев, Никола Карев, Ѓорче Петров, Коле Неделковски, Коста Солев-Рацин, Методиј Шаторов-Шарло, Кузман Јосифовски-Питу, сите крстени од свештеници на Македонската православна црква-Охридска архиепископија), да гинат под чудни, неразјаснети околности од "заскитан" куршум? Жртви на предавства, а од некои наклеветени како "предавници"? Кому му пречело создавањето македонска држава во нејзините географски и етнички граници, па така прецизно и непогрешливо ги ликвидирал нејзините најголеми синови, непосредно пред целта - да создадат македонска држава во етничките граници?

На симпозиумот - повод за моево јавување - беше спомнато и името на првиот претседател на Президиумот на АСНОМ и на Народна Република Македонија (нека биде

господин, бидејќи неспорно е дека идеолошки не бил приврзаник на другарската опција, иако во другарското време бил претседател), Методија Андонов Ченто, исто така, суден за "предавство". Минатото лето ја прочитав книгата: "Методија Андонов Ченто, Македонски народен трибун". Сфатив една работа: и тој, како и Шарло, бил прилепчанец, се обидел да ја обедини Македонија, но немал политички капацитет, неговиот обид останува само во сферата на идејата и намерата, како трагично искуство и поука.

Но, гласно се прашувам: доколку Шарло не бил набркан од КПЈ како "предавник" и ликвидиран далеку од сопствената татковина, дали можеби тој со неспорната идеолошка и политичка подготовка, угледот и почитта која ја уживал во Коминтерната, не би успеал да го оствари идеалот за обединета Македонија како самостојна држава?

На Сојузот на борците од НОБ им упатувам јавен предлог:

1. Да придвижат постапка за морално-политичка рехабилитација на Методиј Шаторов-Шарло (откако некој научен работник во Институтот за национална историја изготви објективна студија за ликот и за заслугите на Шарло за Република Македонија);

2. Да придвижат постапка пред Собранијата на Прилеп и на Скопје за подигнување споменик на Методиј Шаторов-Шарло, на видни места, како и именување на по еден плоштад со неговото име;

3. На Собранието на Република Македонија да му предложат донесување закон, со кој ќе ги обврзат сите општински собранија во Република Македонија, на една улица во секое населено место - седиште на општината, да ѝ го дадат името на Шарло;

4. Да формираат фонд за стипендирање на млади талентирани ученици родени на етничката македонска територија, без оглед на националната припадност, на Филозофскиот факултет - група Историја;

5. Да иницираат дебатен клуб со статус на факултативна политичка образовна институција "Методиј Шаторов-Шарло", во кој би се организирале меѓународни предавања, форуми, тркалезни маси, симпозиуми на тема: меѓународното работничко движење и борбата на пролетеријатот за живот достоинствен на човекот (жигосување на експлоатацијата на човек од човек како неморален чин).

**д-р Симо Георгиев,
Скопје**

Рубриките **ФОРУМ** и **ПИСМА** ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.

